>> **În veci ortodocşi**
>> de Adrian Păunescu
>>
>> De mic, sunt ortodox, ca toți ai mei,
>> aceasta e credința mea creştină,
>> am învățat cu tălpile să calc,
>> cum am aflat că mâna se închină.
>>
>> Atunci am înțeles că sunt dator
>> să nu cedez cumva vreunei noxe,
>> ci să rămân, cu neamul meu cu tot,
>> fidel pe veci credinței mele ortodoxe.
>>
>> Ai mei puteau muri şi n-ar fi dat
>> credința lor pe niciun fel de bunuri,
>> nici dacă ar fi fost crucificați,
>> nici dacă s-ar fi tras în ei cu tunuri.
>>
>> În anii dogmei, mi-am păstrat şi eu
>> în fiece istorică furtună
>> credința-n Dumnezeu, cum mi L-a dat,
>> prin toți ai mei, Biserica străbună.
>>
>> Şi m-am opus căderii în neant
>> şi celor care dărâmau altare
>> şi clopote-n Ardeal am construit
>> şi calendare pentru fiecare.
>>
>> Şi "Noul Testament de la Bârlad"
>> eu l-am crezut aducător de leacuri
>> şi m-am zbătut ca să apară iar,
>> la Alba, dup-aproape patru veacuri.
>>
>> Şi-am fost convins că niciun leninism
>> credința ortodoxă n-o ajută
>> ci, dimpotrivă, ateismul crunt
>> ar vrea să o transforme-n surdomută.
>>
>> Dar dintr-odată ce mi-e dat să simt?
>> a început la Bucureşti să crească
>> un demonism bogat şi indecent,
>> ce-amenință credința strămoşească.
>>
>> Nevolnicii lovesc în ortodocşi,
>> îi tot mânjesc şi culpabilizează,
>> îi fac răspunzători de bolşevism,
>> îi umplu de lehamite şi groază.
>>
>> E clipa când mă simt dator să spun
>> că nu ne poate frânge vijelia,

>> că nu sunt bunuri pe acest pământ,
>> ca să ne cumpere Ortodoxia.
>>
>> Noi nu putem să devenim mormoni
>> sau, altceva, conform unei rețete,
>> noi suntem ortodocşi definitiv
>> oricât ar vrea cu droguri să ne-mbete.
>>
>> Eu n-am crezut ca, într-o zi, s-aud,
>> această fărădelege epocală:
>> "Ortodoxia naşte comunism!"
>> Deci, să fugim de ea ca de o boală.
>>
>> Dar nu există-n lume avantaj
>> cu care ar putea să ne îmbie
>> catolici, evanghelici, protestanți,
>> să ne retragem din Ortodoxie.
>>
>> Precum nici noi pe nimeni nu silim
>> să fie ortodox când nu o simte,
>> noi suntem pe vecie ortodocşi,
>> cu leagăne, cu vieți şi cu morminte.
>>
>> Că nu ne poate nimeni mitui
>> s-o părăsim pe mamă în etate
>> din tragicul motiv că pe pământ
>> există alte mame mai bogate.
>>
>> Ci noi, cu toate-acestea, chiar acum,
>> când ni-i credința însăşi în pericol,
>> îi salutăm pe ceilalți frați creştini,
>> că harul de-a iubi nu e ridicol.
>>
>> Şi îi iubim pe toți aceşti creştini
>> ce, dincolo de orice paradoxe,
>> la rândul lor, respectă şi iubesc,
>> pe credincioşii turlei ortodoxe.
>>
>> Dar, vai, se-ntâmplă zilnic un complot,
>> o comedie pare tragedia,
>> e în pericol cultul ortodox,
>> se deromânizează România.
>>
>> Fii, Doamne, lângă noi, măcar acum,
>> când sumbre acuzații se adună,
>> ia-n mână crucea de la est,
>> ai grijă de biserica străbună.
>>
>> Şi dă-ne dreptul de-a ne apăra
>> chiar dacă de la frați asediul vine,

>> permite-ne să fim în veci creştini,
>> ca ortodocşi urmându-Te pe Tine.
>>
>> Adrian Păunescu
>>